

De ce „Mișcarea civică Anul 1812” și nu „...1940”?

Pe parcursul ultimului an în spațiul mediatic de pe malul Bîcului se face multă tam-tam în jurul anului 1812, de parcă elucidarea evenimentelor istorice legate de acest fatidic an, care au dus la anexarea de către imperiul rus a jumătate din teritoriul Principatului Moldova, ar rezolva toate problemele cu care se confruntă acest stat artificial pe nume R. Moldova... Nu pun la îndoială necesitatea cunoașterii de către întreaga societate, mai ales de tînăra generație, a istoriei naționale, în special, a istoriei Basarabiei, dar dacă ni se servește o istorie trunchiată și incompletă și se pune accentual pe unele date istorice lipsite de actualitate, și fără relevanță asupra prezentului și viitorului românilor dintre Prut și Nistru, aceste „strădanii” aduc mai mult a manipulare, deviere și sustragere de la problemele cu adevărat arzătoare cu care se confruntă Republica Molotov-Ribbentrop și populația acesteia. Să nu cunoască fondatorii acestei „Mișcări...” (dnii Moșanu, Tănase, Negrei, Negru, Dragnev ș.a.m.d.) faptul că consecințele anului 1812 au fost lichidate încă la 27 martie 1918? Mai mult, prin semnarea „Tratatului de Prietenie și Fraternitate dintre Rusia și Turcia din 16 martie 1921” (**МОСКОВСКИЙ ДОГОВОР МЕЖДУ РОССИЕЙ И ТУРЦИЕЙ 16 марта 1921 года**), (îl puteți găsi pe site-ul <http://www.amsi.ge/istoria/sab/moskovi.html>) Rusia a recunoscut, de fapt, nulitatea Tratatului de Pace de la București din 16 mai 1812 dintre Rusia și Turcia și, implicit Unirea Basarabiei cu România. Iată și câteva extrase din acel faimos tratat dintre Rusia și Turcia din 1921:

„Статья I

Каждая из Договаривающихся Сторон соглашается в принципе не признавать никаких мирных договоров или иных международных актов, к принятию которых понуждались бы силою другая из Договаривающихся Сторон. Правительство РСФСР соглашается не признавать никаких международных актов, касающихся Турции и не признанных Национальным Правительством Турции, представленным ныне ее Великим Национальным Собранием.”

Статья IV

Обе Договаривающиеся Стороны, констатируя соприкосновение между национальным освободительным движением народов Востока и борьбой трудящихся России за новый социальный строй, торжественно признают за этими народами право на свободу и независимость, а равным образом их право на избрание формы правления, согласной их желанию.

Статья VI

Обе Договаривающиеся Стороны признают, что все договоры до сего времени заключенные между обеими сторонами, соответствуют обоюдным интересам. Они соглашаются поэтому признать эти договоры отмененными и не имеющими силы.

Статья VII

Правительство Российской Социалистической Федеративной Советской Республики, считая режим капитуляции несовместимым со свободным национальным развитием всякой страны, равно как и с полным осуществлением ее суверенных прав, считает потерявшим силу и отмененными всякого рода действий и прав, имеющих какое-либо отношение к этому режиму.”

Și acum mă întreb: să nu aibă cunoștință cei din „Mișcarea Anul 1812” de existența acestui „Tratat...”? Nu cred! Și atunci, de ce nici un istoric n-a pomenit niciodată despre el? Să fie o simplă „scăpare din vedere”? Puțin probabil...

Subliniez încă o dată: consecințele anului 1918 au fost lichidate încă la 27 martie 1918, în schimb, cele ale anului 1940 le resimțim și azi! De ce, atunci, istoricii noștri, toată intelectualitatea din RM nu se coalizează într-o „MIȘCARE pt LICHIDAREA CONSECINTELOR PACTULUI STALIN-HITLER”? Mai ales că acest Pact criminal a fost condamnat și declarat nul *ab initio* chiar de cele două părți semnatare, URSS și Germania... Să nu uităm că însăși „Declarația de Independență a R.Moldova” ne îndeamnă să „*ne construim prezentul și viitorul în spațiul etnic și istoric al devenirii noastre naționale*”, iar Actele Internaționale în domeniu (Actul Final de la Helsinki din 1975, Carta de la Paris pentru o nouă Europă, 1990 ș.a.) stipulează clar că frontierele dintre state pot fi modificate prin mijloace pașnice cu acordul părților! De ce istorici gen Anatol Petrencu (vă mai aduceți aminte de serialul de emisiuni de la VB „Procesul comunismului”?) tot încearcă să ne convingă că „reeditarea anului 1918 nu mai e posibilă, că acum avem o altă situație”? Să nu cunoască dnii respectivi că acum, după ce România a devenit membru consolidat al UE și NATO, avem o situație de 1.000 de ori mai favorabilă ca în 1918? Și, în sfârșit, cui îi convine perpetuarea consecințelor Pactului Molotov-Ribbentrop? Cineva vrea cu orice preț să aibă „țară”, chiar cu prețul stingerii ființei naționale din aceste teritorii... Pt aceștia „Țara” se termină la Prut, adevărații urmași ai lui Hitler și Stalin, ce mai... Cît n-ar fi de paradoxal, astăzi nu Rusia este cea care ne împiedică să revenim la trupul Patriei-mamă, ci chiar cozile noastre de topor, ajunși din întâmplare în fruntea acestei anomalii istorice, R.Moldova... Cît o să-i mai răbdăm, fraților!

18.04.2012

Ilie Bratu